

Νὰ εἶψ' εἰς τοῦτον τὸν λαβύρινθον ἐδῶ
 Ἔσθ'. — Καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτ' ἤμῃν νῦν δὲ
 Τὸν πρῶτον οὖτις λόγον ἀναλάβωμεν.
 Πολλοὶ λοιπὸν χαλβάδες καὶ λουκούμια,
 — Νὰ λημονήσω τὴν καλὴν δὲν δύναμαι
 Ὅπου — καλὴν του ὦρα — μου πὰς ἔβριξα. —
 Παντίτοια καὶ τούτῃσι, ἐντὸς καθάρων
 Θιμένα παραψίδων τὴν ταλαιπώρον
 Ἐπλοῖόρουν μνήμη μου ὡς πειρασμοὶ
 Καὶ δαίμονες τοῦ ἄδου καὶ ἐτάραττον
 Ἀδένος μου τοῦ αιολοποιοῦ; κ' ἐγὼ
 Τοιοῦτα πάσχων καὶ κατατρυχόμενός,
 Ὡς οἱ Ἑβραῖοι πάσαι εἰς τὴν ἔρημον,
 Τὰ κρόμυα καὶ σκόροδα ἰθυμούμενοι,
 Ὃν διαψιλῶς κατ' Αἴγυπτον ἀπῆλαυον,
 Ἐνδὸς τοῦ Μωϋσείως καταργόγγυζον.
 Ἐπὶ Κυρίου ἔλεγοντες, εἰθ' ὦρελ
 Πληγέντες ἐν Αἴγυπτῳ ἀπεθάνομεν.
 Ἐπὶ λεθῆτων ἔσαν ἐκαθήσαμεν
 Κριῶν, καὶ ἄρτους ἤδομεν εἰς πλησμονήν.
 Διότι τοῦς ἀθλίους ἐξηγάγατε
 Εἰς ἔρημον τοῦ ἀποκτείναι ἐν λιμῷ
 Καὶ δίψῃ ἡμῶν πᾶσαν τὴν συναγωγὴν!
 Κἀγὼ ὁμοίως τότε τῶν πολλῶν καλῶν
 Τῆς τῶν βροτῶν ζωῆς ἀναμνηθεὶς φρονῶν
 Μιμψίμοιρον, ἢ κάλλιον μεψίμοισον
 Καὶ γογγυτοῦ ἀφῆκα τότε ἀνάπλευον,
 Καὶ ἐκδικον τὸ ὄμμα καὶ νεμίσωρον.
 Ἐκεῖ τριγύρω μίαν ἔστρεψα ζητῶν
 Καὶ μένην τὴν δολίαν Μοῦσαν τὴν κακὴν
 Καὶ ταῦτα εἶπον ἐν ὄργῃ καὶ ἐν θυμῷ
 Ὁ Ἄ! εἶθε ἐν Ἀθήναις, δίπουν ζῶον ὦν,
 Ἐντὸς τινος τῶν κατὰ τὴν Ἐρμού ὁδὸν
 Πιματουργεῖων καὶ ἐπάνω μαλακοῦ
 Καὶ παχυτάτου ἐν ἀντοῖσι κειμένου
 Κλιντήρος, ἀφῶ πρῶτον τούρτασ δὴω τρεῖς
 Κατεβαράθρουν εἰς τὰς τῆς κοιλίας μου
 Ἀβύσσους καὶ λουκούμια πέντε ἔξ ἑπτῶ,
 Ἄ! τότε, τοῦ ὀδύδου εἰς τὸν λάρυγγα
 Ἐμπλεκόμενου, εἶθε νὰ ἀπέθνησκον,
 Καὶ οὕτω λουκουμοσπόνηκτος ἐκεῖ
 Ν' ἀπέμενον! Πλὴν ἀλλὰ Μοῦσα, οὐ' εἰς αὐτὴν
 Τὴν ἔρημόν με ἔβριξας τὸν δαίλαιον,
 Τοῦ ἐν λιμῷ καὶ δίψῃ ἀποκτεῖναι με!
 Τοιαῦτ' ἐκερυνδοῦσας τότε βλάσφημα
 Κατὰ τῆς Μούσης ῥήματα διακνηθῆναι
 Ἀπειρηκῶς πρὸ τοῦ οἰκοδομήματος,
 Ἐκάθητα, προσμένων τοῦ οἰκίτημονος;
 Ἐγῆσται τὸ πολὺ καὶ μέγα ἔλεος
 Καὶ τότε δὴ, ὦ! τότε ἐνόησα καλῶς
 Ὅποδης ἀληθείας γέμει τὸ κοινόν
 Καὶ παρομιακὸν ἐκείνο λόγιον
 ε Ποτὶ τὰ λόγια δὲν γαμίζου τὴν κοιλίαν.
 Κ' ἐνόησα καλῶς τὸ τί σημαίνει τις
 Φοιβόληπτος νὰ ἦναι καὶ μουσολήπτος,
 Καὶ μάλιστα πτωχίας ὦν ἀνάμειτος
 Καὶ δυστυχίας καὶ κακῶν παντοδαπῶν,
 Καὶ ἀναριθμῶν ἄλλων, πάντων ἀδελφῶν

Καὶ πάντων τέκνων τῆς κοινῆς αὐτῆς μητρός.
 Εἰς τοὺς ἀληθεστάτους τοὺτους λόγους μου
 Ἰμάς ἐπικαλοῦμαι μάρτυρας, ψυχαὶ
 Συνάδελφοί μοι, φίλοι καὶ φιλόστοιχοι
 Σὰς, δεῖ ταῦτα νῦν ἀναγιγνώσκουσαι
 Τὰς συμφορὰς μου μοὶ συμπάσχετε, ἡμάς,
 Ὅ ποιηταί, τοὺς ὁμοῖον λαβόντας μοι
 Τὸ μυελὸν καὶ τὸ κρανίον παρὰ φύσεως,
 Σὰς, ὅς, εἰς περιπάτους ἐξερχόμενοι
 Νυκτερινούς, πρὸς ἐμπνευσιν, τὴν κρυερὰν
 Περιφρονεῖτε τοῦ ψυχροῦ βορρᾶ πνοῆν.
 Κ' οἱ μὲν πλευριτῖν, οἱ δὲ καὶ κατορρόην
 Κερδαίνετε, οἱ δὲ τινες καὶ παρ' ὄμην
 Τοῖς περιλειπομένοις καταλείποντες
 Τὰ κῶλα ἐν τοῖς κόλποις ἀναπαύεσθε
 Τῷ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ·
 αἱ σὰς, τῆς Κίρκης Μούσης ὅς' ὑπάρξαντες
 Αἰχμαλώτοι τὰ χάριτ' ἤδηλησται
 Τοῦ πνεύματος ἐκείνης εἰς τὴν κεφαλὴν
 Τὴν ὑμετέραν συλληφθέντα ἐμβρυα
 Νὰ φέρητε εἰς τὴν δημοσιότητα,
 Καὶ ἐκ πλουσίων πάμπτωχοι ἐγένεσθε
 — Ἐν τοῦτοις — ἄς μὴ διακόπτωμεν πολὺ
 Τῆ; διηγητέως μας τὴν καλὴν σειράν.
 Τῆς ποτικεῖου χώρας τὴν πρωτεύουσαν
 Φροντίδες εἶχον, κ' ὑπεργουμβούλια
 Ἐπ' ἄλλοις ἄλλα παρὰ τῷ Ψυχάρπαγι
 Συνεκροτοῦντο τῆ τῆς χώρας βασιλεῖ.
 Πολλῶν δ' ἐκεῖθι γινομένων σκίψεων
 Ἀπεφραίσθη τέλος πρέσβυ; νὰ σταλῆ
 Ὁ Μυοχάρης εἰς τὴν τῶν Κωνῶπων γῆν
 Πρὸς στρατευμάτων εἰσῆσιν συμμαχικῶν,
 Εἶ καὶ πολλοὶ τῶν ὑπουργῶν τὴν ἐκλογὴν
 Τοῦ Μυοχάρου διενῶς ἔφερον ὡς δὴ
 Καὶ τούτου ὄντος τῶν ἀντιπολιτευτῶν.
 Ἄλλ' εἰς κινδύου ἐσχαιον τῶν ποτικῶν
 Πραγματίων περιστάντων, τὰ τῶν πατριῶν
 Παρορατία ἦσαν, ἄλλως τε καὶ τῆς
 Βουλῆς ἀπάσης δημοφῆρους τῆ βουλῆ
 Πεισιθίσης Μυοχάρου καὶ τὰ δόξαντα
 Ἐκείνη ψηφισάσης καλῶς ἔχοντα.
 Τὸ δυσχερὲς δὲ μόνον τὸ τοῦ πράγματος
 Ἰπῆρχεν εἰς τὸ ὅτι ἕτερος οὐδαὶς
 Ἀντάξιος ἐκείνου ἦν συμπρισεβυτής.
 Διότι ὡς οἱ μακαρῖται πρόγονοι
 Ἡμῶν (ὦν τὰ ὄσια ἢ γῆ τῶν Ἀθηνῶν
 Κρυμμένα εἰς τὰ σπλάγχν' αὐτῆς διατηρεῖ),
 Μηχανῆμά τι εἶχον παλ' εὐρῆ δι' οὐ
 Οὐδένα εἶχον νὰ φοβῶνται ἔξοχον
 Ποτὶ πολιτήν των, τὸν ἔξοστρακισμὸν,
 Κ' οἱ Ἰπουργοὶ τῆς Ποτικεῖας ταῦτὸ μὲν
 Ἄλλα πολλῶ ἐκείνων εὐφημότερον
 Ἐποίηον, τοῦτον μὲν εἰς τὸ Λονδίον
 Ὁ; πρέσβυ, τοῦτον δ' εἰς Πετροῦπολιν
 Δαπάνη δημοσία, ἀποπέμποντες,
 Καὶ ἄλλον ἀλλαγῶς ἐπὶ τῷ σκοπῷ
 Νὰ μὴ εὐρίσκηται πού τις δυνάμενος
 Σκιάν τινα νὰ φέρῃ εἰς τὴν ὑπουργικὴν